

ЗАСЛОША ВІДКРИТА

Річи які ошукали мільйони
людей на їх шкоду тепер
відкриті для вашої охорони

*ВАША
ПРОСЬБА
ВИСЛУХАНА*

ЧИСТИЛИЩЕ
ВІДПУЩЕННЯ ГРІХІВ
ПЕРВЕНСТВО
СКАЛА
НАСЛІДНИК
КЛЮЧІ
ЦЕРКВА
ОБРАЗИ
ОТЦІ
ТРІЙЦЯ

ПЕТИЦІЯ СИХ 2,630,000 ЧЕСНИХ КАТОЛІКІВ, ПРОТЕСТАНТІВ, ЖИДІВ і інших церковників, не була підписана надармо в 1936 р. до Федеральної Комісії і Радіо-станції Сполучених Держав. В сій петиції вони домагались публичних дебатів через радіо над важким питанням відносно спасення людства. Між високим достойником Римо Католицької Гієрархії і тим, котрого Гієрархія оскаржує, Суддею Рутерфордом. Позаяк до тепер не зроблено жадного кроку від коли представлено петицію перед Комісією у Вашингтоні 2-го листопада, 1936 р. Суддя Рутерфорд в сій книжечці подє свою сторону предложених дебатів, відносячись до того самого Святого Письма і католицького авторитету, на котрім Гієрархія опирається. ЗАСЛОНА ВІДКРИТА!

„Uncovered“

Ukrainian

COPYRIGHTED 1937

AND PUBLISHED BY

WATCH TOWER

BIBLE AND TRACT SOCIETY

International Bible Students Association

Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Made in the United States of America

ЗАСЛОНА ВІДКРИТА

ЛОЖ ОБЯВЛЕНА

ЧЕСНА ЛЮДИНА бажає знати правду, тому, що обманство спричиняє їй шкоду. Дістати чиєсь довіря й опісля спонукати ту особу вірувати в лож, яка шкодить її свободі, майні або життю, — се становить обманення й ошукання тієї особи.

Першим брехуном і творцем обману й ошуства є Сатана, Диявол. Він спонукав людей навчати прилюдно лож, яка безпосередньо нарушує свободу, майно й життя людей, і сим чином мільйони щирих і простодушних людей зістали ошукані, зведені й вельми ушкоджені. Лож заслоняють в тій цілі, щоби ошукати людей.

Правда відкриває лож, і сим помагає чесним людям охороняти себе. Ісус Христос, великий учитель правди, сказав про Слово Боже яке знаходиться в Біблії: «Слово Твоє правда.» (Йоана 17:17) Він також сказав: «Нема бо нічого закритого, що не відкривається, ані захованого, що не виявиться.» — Маттея 10:26, гл. **переклад „Веймота“.**

Многі століття люди були зведені й обманені через спонукання вірувати в лож, та час мусів прийти коли правда вийде на верх і pomoже чесним людям оминати те, що спричиняє їм шкоду. Той час уже прийшов, бо вже наспіла пора призначена Богом. Застероніться уважно і без упередження над слідуєчими сторінками, і нехай кожне питання буде рішене Словом Божим, що є правдою.

ПЕТИЦІЯ О ДЕБАТИ

Ті люди, що ошукують загал, ніколи не бажають виступити прилюдно й дискусувати про свої твердження й навчення задля страху, що правда

виставити їх на сміх і наругу. Римо Католицька Гієрархія складається з громади людей, управляючі члени котрої замешкають в Італії. Ся Гієрархія володіє міліонами щирих людей, котрих вона називає «католицькою народністю». Та Гієрархія живо противиться уживанню радія на проголошення Біблійних правд, які відкривають Гієрархію її зводничі науки; і щоби перешкодити людям чути правду, вона допускається всякого рода злочинів. Гієрархія прилюдно зробила сей закид: «Суддя Рутефорд нападає на католицьку церкву, мильно представляє її науки, і ширить релігійну ненависть і фанатизм.»

Се закид — фальшивий. Яко відповідь на сей закид 2,630,000 «католицької народности» і інших щирих одиниць підписали петицію домагаючись публичних дебатів над Римо католицькою наукою, і що би якийсь високий урядник Католицької Гієрархії попер такий закид і обороняв католицькі наущення. Ся петиція була широко розповсюджена в' Сполучених Державах, і високим урядникам Гієрархії доручено приміряти тієї петиції. Не можучи оборонити свого мильного закиду, Гієрархія цілком відмовилася прилюдно дебатувати і обороняти наущення католицької організації. Вони відкинули вашу петицію!

Задля користи міліонів, що підписали сю петицію, і інших, що бажають знати правду, я тут наводжу головні наущення католицької церкви і розбираю їх. Я тверджу, що подані тут науки, і котрих навчає католицька організація, не знаходять понертя в Біблії, але упераються на теоріях і переказах людських, і через се вони є ложні й шкідливі для свободи, майна і життя людського.

ЧИСТИЛИЩЕ

Наука о «чистилище» якої навчає Римо Католицька Гієрархія, і в котру міліони щирих людей були спонукані вірувати, вкоротці є ся: «Що коли католик умре, то він вдійсности не є мертвим, але що його душа є свідома у місці тимчасової кари,

так званим чистилище; і що час у «чистилищі» можна вкоротити і тій душі затриманій там помочи через молитви і офіри живих.»

Я опрокидаю закид з найбільшим натиском, що я мильно представляю католицьку науку. Я не маю бажання мильно представляти нікого. Правда є далеко важніша чим научення якого будь чоловіка або організації. Про «чистилище» я наводжу з призаного католицького авторитету, як слідує. Під печаткою архієпископа Нью Йорського, **Католицька Енциклопедія** Том 12, під заголовком «Чистилище», каже:

«**І. КАТОЛИЦЬКА НАУКА.**—Чистилище (Лат., *purgare* значить очистити) після католицької науки, — се місце або стан тимчасової кари для тих, що покидаючи се життя в Божій ласці, не були цілком вільні від прощальних провинів і не спокутували вповні за їх переступи.... Затриманими в нім душам можуть помочи офіри вірних, а головно через прийняту жертву вівтара.»

Яків Кардинал Гіббонс, добре знаний як католицький авторитет, у своїй книжці **Віра Наших Отців**, Голова 16, сторона 205, 78-ме видання, каже: «Католицька церква навчає, що окрім місця вічних мук для лукавих і вічного впокою для праведних, у другім життю існує іще середній стан тимчасової кари, призначений для тих, що померли в прощальнім гріху, або котрі не задоволили справедливости Божої за гріхи уже прощені. Вона також навчає нас, що хотяй душі є засуджені в сей середній стан, котрий звичайно називають чистилище, то вони не можуть помочи собі сами, але їм можуть помочи молитви вірних на землі. Отже існування чистилища обнимає обоюбильну догму — уживання молитви за померших — бо душі призначені до сього середнього стану не дісталися до кінця їх подорожи. Вони знаходяться на вигнанню поза небом і є предметом Божого милосердя.»

Щоби довідатися чи наука о «чистилищі» правдива, то мусять бути безперечні докази (1), що кождий чоловік посідає душу віддільну й відріжену від сотворення котре ми бачимо; (2) що та душа або сотворіння не вмирає, але лише тіло вмирає, а душа жие дальше; (3) що померші є свідомі; (4) що тим в «чистилищі» можна помочи грішми їх приятелів на землі через винаймлення панахидів або богослужень за померших.

Если ж наука о «чистилищі» фальшива, тоді міліони людей були ошукані й поневолені страхом і виманено від них гроші й майно обманством і зведено їх у блуд щодо вічного життя. Чи ви католик чи не-католик, будучи чесною людиною, ви широ бажаєте пізнати правду. Ісус сказав: «Правда визволить вас». (Йоана 8:32) Та ви спитаєте: Як я можу рішити що є правда? Чи можу я вповати на опінію чоловіка? Ні! бо всі люди є упавші й опінія упавшого чоловіка не варта нічого хіба та опінія є поперта тим, що є знане правдою; і для цієї причини є написано в Св. Письмі: «Не вповайте на князів, на сина чоловічого; нема в його спасення.» — Псалма 146:3.

Біблія — се висказане Слово Бога. Се Слово Бога — се правда. Біблія була написана щоб її читали й розуміли всі ширі люди на землі при кінці світа. (1 Коринтян 10:11) Ми тепер жиємо при кінці світа. (Де Римлян 15:4) Біблія не була написана для користи лише кількох так званих «духовних», але для всіх людей, що люблять і бажають служити Богу; як про се апостол сказав: «Всяке писання богодухновенне і корисне до науки, до докору, до направи, до наказу по правді, щоб звершений був Божий чоловік, до всякого доброго діла готовий.» (2 Тимотея 3:16, 17) Ніхто не потребує щоби якийсь чоловік вияснявав Біблію йому, бо писання не розвязуються приватно. (2 Петра 1:20, **гл.анг. перек.**) Ми пристусовуємо фізичні факти (добре знаві як правдиві) до текетів Св. Письма, і

чим чином зараз можемо бачити чи вони згаджуються або ні; і якщо вони згаджуються, то вони правдиві. Отже нехай Слово Боже відповідає на кожне подане тут питання до застановленняся.

Чи всякий чоловік посідає душу віддільну і відріжену від тіла? Ні! тому що кожна жива істота, що дихає і рухається, є душею. Чоловік є душею, а не посідає душі. «І створив Господь Бог чоловіка з землі польової, вдихнув йому в ноздрі живе дихання. І став чоловік душею живою.» (1 Мойсея 2 : 7) Тіло й живе дихання, котре оживляє організм, разом становлять душу, себто живе сотворіння. Коли чоловік умирає, то се значить, що душа умирає, бо такий є присуд Божий. (1 Мойсея 2 : 17) «Земля бо єси і землею візьмешся.» (1 Мойсея 3 : 18) «Перед ним поклоняться всі, що в порох повертаються, і хто не вдержить душі своєї живою.» — Псалма 22 : 29.

Чи се правда, що тіло вмирає а душа жне даліше? Ні! Диявол був перший, що сказав лож до Еви: «Ні бо, не помрете.» (1 Мойсея 3 : 3) Инакшими словами він сказав, «смерти нема». Ева була зведена тією брехнею, а Адам прилучився до її переступу, і за се вони були засуджені на смерть. Тим то Ісус сказав до Диявола: «Він брехун і душегубця.» (Іоана 8 : 44) Се душа, себто, чоловік або сотворення, що вмирає; яко ж написано: «Котора душа привинить, та та й умре.» — Езекиїла 18 : 4.

Коли особа умре, то чи душа є свідома десь? Ні! Се душа або сотворіння, що є свідоме, коли ж чоловік або душа умре, тоді те сотворіння не має більш свідомості. Такий є безперечний доказ Біблії. «Бо живі знають, що помруть, а мертві нічого і нічого не тямлять, і нема їм уже заплати, бо й пам'ять про них пішла в забуток. Все що маєш снагу робити, роби руками твоїми; бо в могилі, куди ти йдеш, нема вже роботи, ні роздумовання, ні знання, ні мудрості.» (Екклесіаста 9 : 5, 10) Мертвий чоловік вже більш не думає: «Вийде дух з його, знов до землі

своєї він вертає; того ж дня самого задуми його ма-рою стали (або думки його погинули, **анг. перек. І.**)» (Псалма 146 : 4) «Мертві не будуть хвалити Господа, ні всі ті, що йдуть до місця мовчання.» — Псалма 115 : 17.

Коли я даю гроші й помагаю при богослуженню, то чи мої молитви або молитви кого иншого помагають або приносять користь моїм приятелям в «чистилищі» і вкорочують їх кари там? Ні! тому що в «чистилищі» нема нікого, і ваші приятелі не знаходяться в «чистилищі». Як се самий Ісус сказав, що вони мертві, в гробах, чекають на воскресення. — Йоана 5 : 28.

Вся «католицька народність» добре знає, що вони збирають, дають і приймають на тій підставі й засаді, що такі гроші мають бути ужиті на богослуження і папакиси за померші для користі тих, що в «чистилищі». Взірець сього наводимо із сліду-ючого листа написаного через «Отців францішків», датований 21-го вересня, 1936 р., Лувіль, Кентукі, підписаний фр. Антонієм, О.М.С., Провінціо-налом, у котрім він зазначив як слідує: «Залу-чений звій дасть нагоду виконати або й прекрасно ваш обов'язок взглядом ваших воїїних і дорогих осіб, котрі знаходяться безпомічні у в'язниці чисти-лища, і котрі прагнуть постачати яку можуть лише богослуження і молитви за померших принести їм. ... Прошу постарайтеся доповнити Калиту Чисти-лища протягом місяця падолиста.»

До сього листа була пришпилена картка до ви-повнення учасником, на котрій було написано як слідує: «Всечесний і Дорогий Отче Провінціо-нале; із приємної згадки моїх дорогих осіб, живих і по-кійних, і з вдячності за їх щоденну участь в Моли-вах, Богослуженнях і Добрих Ділах Отців фран-цішків, я залучаю (або обітую) мою жертву на за повизше подані ймена.»

Міліони щирх людей відповіли на подібні відоз-

ви й офірували багато грошей, щоби допомогти їх приятелям у «чистилищі», і що не привело їм ніякого добра.

КОЛИ ВІНАЙДЕНО

Католицька Біблія яку загально уживають є звана як **Дуей Версія**. Нігде в тій Біблії нема ані згадки про чистилище. Ані один текст не згадує про душі в чистилищі. Від 595 р. до 604 р. (по Христі) в уряді Римо Католицької церкви був папою Грегорій, знаний як «Грегорій Великий». Він був перший чоловік, що «віднайшов чистилище» і поширив думку, що там душі муčаться в огні. МіКлінтока і Стронга **Енциклопедія**, Том 8, 1879 р., видання, під заголовком «Чистилище», каже: «Які б то погляди декотрих отців Церкви просей предмет не були, то ся наука не була звана в Християнській Церкві через перших 600 років, і, як здається, не сталась правилом віри аж в десятім століттію . . . На Бонн Конференції Старинних Католиків в 1875 році, Долінгер сказав, що «чистилище яко місце для спасення гріхів не було знане на сході ані на заході аж покіль Грегорій Великий Іпапа 595-604 не запровадив його . . . Грегорій Великий додав думку, що там знаходяться огнені мукки.»

Наука о чистилище не знаходить ніякого попертя лише в думках і поясненнях людських, себто, в словах або думках людей, що жили століття тому назад і котрих названо «отцями». Визначний католицький авторітет Яків Кардинал Гіббонс, у повисше наведеній книжці, сторона 208, каже про «чистилище»: «Се вияснення не є мое. Се — один спільний голос Отців Християнства.» Тоді він подає імена декотрих початкових мужів у католицькій церкві котрі поширили сю видумку. Кардинал Гіббонс також наводить, яко попертя теорії о чистилище, церковний молитвенник і також практикування живдівських рабів, що вони молилися за помершних. Чи така підстава має якубудь вагу або попертя теорії о чистилище? Чи сей факт, що століття тому

якісь люди научали про «чистилище», становить доказ, що воно існує? Нехай самий Ісус відповість про перекази таких людей. Духовенство, що було фарисеями за часів Ісуса, уперало свої начення на переказах (традиціях) людських. Вони сказали до Ісуса: «Чого Твої ученики переступають переказ старших?» «Він же [Ісус], озвавшись, рече до них: Чого ж се й ви переступаєте заповідь Божу ради переказу вашого? ... і знівечили ви заповідь Божу ради переказу вашого. Лицеміри, добре прорік про вас Ісаїя, глаголючи: Народ сей приближується до мене губами своїми, й устами мене шанує, серце ж їх далеко від мене. Та марно вони поклоняються мені, навчаючи наук заповідей чоловічих.» — Маттея 15:1-9.

Тут Ісус показав, що начення людські нівечать Слово Боже. Апостол Павло висказав таке саме заключення. Коли Павло практикував жидівську релігію, він кермувавсь переказом старших або отців. Коли ж він стався правдивим послідователем Ісуса Христа, він відкинув релігію й перекази отців, а наслідував лише заповіді Божі, які навчав Ісус Христос. (Галат 1:10-16) Тоді Павло головню перестеріг всіх Християнів, щоби вони стереглися начення людського і трималися лише начення Ісуса Христа. «Гледіть, щоб хто не пожакував вас філософією і марним підступом, по переказу людському, по первотинам сьвіта, а не по Христу.» — Колосян 2:8.

Теорія о «палаючім-огнем чистилищі», де множество сотворінь мали б терпіти муки, настрашила мільйони щирх людей, і вони приносили їм великі суми тяжко запрацьованих грошей на відправн богослужень за померших, віруючи, що сим чином вони дадуть поміч душам в чистилищі і опісля колись вони самі скористають із того. Такі щирі люди були вельми обмануті з їх майна і цілком зведені відносно дороги до вічного життя. Хто ж тоді є винуватий і відвічальний за науку о «чистилище», че-

рез яку так багато людей були зведені й даліше зводяться? Чи члени Римо Католицької Ієрархії і її священники є цілком відвічальні за ню? Ні, не було б се на місці класти на них цілковиту відвічальність за сю блудну науку. Чи може ся відвічальність спочиває цілковито на перших отцях католицької організації? Також цілковито ні. Отцем і оснувателем тієї ложної науки о «чистилище» є піхто инший лише самий Диявол. Диявол захопив і спонукав людей вірувати і научати науку о «чистилищі», а ціль його в сім була, щоби відвернути чоловіка від Бога Єгови, надіючись, що остаточно він запровадить все людство в погибель. Се лукаве сотворіння, назване у Св. Письмі, яко Вікодавний Вуж, Сатана, і Диявол, є тим найбільшим ошуканцем і головним ворогом Бога й чоловіка. Сатана і його слуги признають себе за просвітителів людства і часто вдають за представителів Христа, і сим робом вони ошукують і зводять простодушних людей. Про се написано є в Біблії: «Бо такі лжеапостоли робітники лукаві, прикидають ся апостолами Христовими. І не диво: сам бо сатана прикидається ангелом світла. Не велика ж річ, коли й слуги його прикидаються слугами правди, кінець їх буде по ділам їх.» — 2 Коринтян 11 : 13-15.

У початкових часах та старшина, так звані «отці», були ошукані Дияволом, і ті обмануті старші або духовенство передали їх заключення іншим: і так люди постійно були ошукані Дияволом, і духовенство й міліони людей були обмануті й зведені. Загал людей тримали в незнанню Біблії; та ось прийшов час, що з ласки Божої світло правди починає чим раз яснійше світити чим коли вперед; і таке се розпорядження Бога Єгови, щоби всі люди могли дістати нагоду пізнати правду й посвятитися Богу й Його царству, а не якомусь чоловікові або диявольській організації.

Та чи католицька Біблія не попирає теорії, що «свідомі душі терплять у чистилищі? Ні, не цопи-

рає! Для полпертя теорії о чистилищі наводять текст, який знаходиться в кн. Махабеїв 12:43-46. (Книги Махабеїв не є частию патхненої Біблії, але — апокрифічні: «І зробивши збірку, він Юдаї післяв дванадцять тисяч драхмів срібла до Єрусалиму яко офіру за гріхи померших, памятаючи добре і побожно про воскресення; (єсли б він не надіявся, що побивані мали знов устати, було б се лишно й надармо молитися за померших) і тому що він уважав, що ті, померші в побожності, мали велику ласку відложену для них. Отже се свята річ і здорова думка молитися за померших, щоби вони були увільнені від їх гріхів.» Але навіть і сей текст не згадує про огонь у чистилище, а радше попирає правду Св. Письма, що в Божім часі «буде воскресення праведних і неправедних». — Гляди Діяння Апостолів 24:15, Дуєл.

Ще лиший текст Біблії, котрий безперечно доказує, що в місці так званім «чистилище» нема ніяких живих, терплячих душ, і ось той текст: «Ось бо, всі душі — мої, чи душа батькова чи душа синова, — мої вопи. Котора душа провинить, тота й умре.» (Езекиїла 18:4, 20, Дуєя) Вираз «душа» має те саме значіння, що слово «сотворіння», і сей і инші тексти доказують, що коли сотворіння, душа або чоловік умре, то він мертвий, цілком несвідомий. Однак для таких є надія в день воскресення, коли Господь збудить з мертвих тих, що повмирили.

ВОСКРЕСЕННЯ

Мертві знаходяться в гробах, в стані не-істнування, і Бог обіцяв, що вони будуть пробуджені з мертвих. Смерть Ісуса Христа яко жертва і Його воскресення стались запевненням, що мертві будуть пробуджені знов. Про се Ісус сказав: «Не дивуйтесь сьому, бо прийде час, що в гробах почують голос Його і повиходять: которі добро робили, воскресення життя, а которі зло робили, воскресення суду.» (Йоана 5:28, 29) Єслиби хтось з умерлих знаходився

в «чистилищі», то Ісус був би згадав про се. «Воскресення» значить підняти знов до життя. Если сотворіння або душа знаходиться в «чистилищі» і є свідомо і терпить, то вона мусить бути живою, і через се не могла б воскреснути з тієї причини, що живого сотворіння не можна воскресити. Наука о «чистилищі» уневажняє Слово Боже відносно воскресення з мертвих; а що ся наука уперається на традиції людські, то се одно доказує, що теорія очищення-се винахід Диявола ужитий для того, щоби ошукати людей і тримати їх в незнанню відносно Божого заміру воскресити мертвих.

ВІДПУЩЕННЯ ГРІХІВ

Католицька віра учить, що церква складається з'організованих вибраних так званих «Гієрархією», і що всі католики, окрім Гієрархії, є дітьми церкви і инакше названі «католицькою народністю», і через се церква або священики тієї церкви можуть відпускати гріхи. Про сю точку Кардинал Гіббонс говорить так: «І церква, маючи власть відпускати більші перепони, т. є гріхи, має також силу осунути і меншу перепону, котрою є тимчасова кара яко наслідок гріху.» — **Віра Наших Отців**, сторона 365.

Таке заключення або наука цілковито противиться наученню Біблії. Лише Бог може відпустити гріхи через заслуги жертви Ісуса Христа. Ісус сказав про свою кров: «Се бо єсть кров моя нового завіту, що за многих проливається на оставлення гріхів.» (Матея 26:28) Кров-життя Ісуса Христа пролита на Голгофті положила основу на прощення гріхів. Ніякий священик нії громада священиків не мають сили відпустити гріхи. Жадна організація на землі не має такої сили. «Кров Ісуса Христа Сина Його [Божого], очищає нас од усякого гріха» (1 Йоана 1:7) «Коли хто згрішить, заступника маємо перед Отцем, Ісуса Христа праведника. А Він вблагає [задовольняє] за гріхи наші.» (1 Йоана 2:1, 2) З авторітетом апостол Петро писав: «І повелін нам проповідувати народові і свідкувати, що Він

призначений від Бога суддею живим і мертвим. Про сього всі пророки свідкували, що всякий, хто вірує в Него, відпущення гріхів прийме через ім'я Нього.» — Діяння Апостолів 10:42, 43, **Дуєя**.

«Жертва» (так званої літургії) є безкровна і через се безкорисна. Ви даєте гроші котрі мали б бути «жертвою» в користь ваших приятелів, що нібито знаходяться в «чистилищі», але такі молитви не приносять жадного добра, тому що в «чистилищі» нема ніяких душ, і ніяке богослуження не приносить ніякого добра, тому що се безкровні жертви. Про се в Біблії написано є: «Бо в крові душа тіла, і призначив я її для жертівника, щоб роблено покуту за душі ваші; кров бо се, що чинить покуту за душу.» (3 Мойсея 17:11, **Дуєя**.) «І без пролиття крові не буває оставлення гріхів.» — Жидів 9:22, **Дуєя**.

Звичай молитися за душі, що малиб знаходитися в чистилищі, — се релігійна церемонія передана від минулих поколінь, основана на переказах і немає ніякого попертя у Слові Божім. Такий звичай уневажнює Слово Боже, і через се — несправедливий. Без огляду на час і через кого він був установлений, він є фальшивий, зводничий і ложний, і приносить шкоду людству. Наслідок сього є, що щирі люди є попеволені земною організацією й обробовані з їх свободи. Така наука невластиво і несправедливо забирає від людей їх тяжко запрацьований гріш, за котрий вони не отримують ніщо, й тим самим шкодить їм і їх майні. А понад усе, вона закриває перед чоловіком велику правду о Божім розпорядженню для людства через котре чоловік може дістати вічне життя; отже через се наука о чистилищі загрожує вічному життю такої одиниці.

Божє розпорядження є таке: Всі люди з причини Адамового гріха наслідили смерть; Ісус Христос через пролиття своєї крові-життя постарався о викуп чоловіка від гріха і смерті; і всі, що вірують в Слово Боже і вірують в Ісуса Христа й посвячують

себе Богу й Христу і позістають вірні в Нім, мають Божу обітницю воскресення до життя. Нема ніякого иншого средства щоб чоловік міг отримати життя. (Діян. 4:12) Диявол добре знає, що если чоловік буде ходити якою иншою дорогою чим тією визначеною Господом, то се, принесе вічну смерть чоловікові, і через се Диявол винаходить і спонукає людей отримувати фальшиві звичаї, щоби тримати правду заховану від людей. Отже ви мусите рішити чи ви бажаєте йти за переказами людськими, втворені Дияволом, і потерпіти наслідки, або будете вірувати в Бога й Ісуса Христа і знайдете вічне життя й щастя.

Чому Римо Католицька Гієрархія відмовляється прилюдно дискусувати питання такої великої ваги як «чистилище»? Если теорія о «чистилищі» правдива, то Гієрархія повинна бажати, щоби кождий знав про се й взяти всякі можливі кроки, щоби дати до відома о ній. Если ж їх теорія о «чистилище» — ложна, тоді спевністю вони повинні бажати, щоби люди пізнали правду, як се вона подана в Біблії. Ісус Христос є світлом світа і дає те світло людству. Він научав лише о приказах Бога Єгови. Христос уже прийшов судити, і з цієї причини велике світло сіє на Слово Боже для користи всіх людей. Фальшива наука о «чистилище» — відкрита й обявлена через правду, бо прийшов Божий час, щоби всі заховані річи були відкриті. Те світло опрокидає диявольські науки, і людям дана нагода пізнати правду відносно тих же. «Усе ж обвинувачене від світла виявляється; все бо виявлене єсть світлом.» — Ефесян 5:13.

ПЕРВЕНСТВО

Римо Католицька Гієрархія навчає, що Господь Ісус Христос дав Петрові духову висшість в своїй церкві і що така висшість всегда, від того часу, перебуває в папах Римських. Се ще инше злобне й мильне заключення, яке не має ніякого повертя

в Слові Божім і є зводниче й небезпечне для всіх ширих людей.

В доказ, що я не представляю мильно католицької науки, я наводжу слідуєче з під пера Кардинала Гіббонса: «Католицька церква також навчає, що наш Господь обдарив Св. Петра першим почесним місцем і юрисдикцією в уряді Його цілої Церкви, і що таке духове первенство всегда спочивало на Папах, або Єпископах Римських, яко наслідниках Св. Петра. Отже виходить, щоби бути правдивим послідувателем Христа, то всі християни, як духовенство так і світські, мусять бути в сполучі з престолом Римським, де Петро урядує в особі свого наслідника.» — Віра Наших Отців, сторона 92.

Майте всегда на ввазі гордий визов Диявола даній Єгови, а се допоможе вам яснійше зрозуміти причину поширення певних ложних наук. Диявол гордо заявив, що він може спричинити усіх людей відвернутися від Бога і проклинати Бога в Його лице. (Йова 2:5) Від тоді аж до тепер Диявол уживав різні средства щоби доказати свій гордий визов. Диявол є хитрий і уживає підступу й ошуства, щоби виконати свої лукаві заміри. Головне средство, яке Диявол ужив до виконання сього заміру, є релігія і релігійні начення, які на погляд виглядають правдиві, але котрі в дійсности є ложні. Наука о першенстві, як про се зазначено повисше, є не лише фальшива, але звела многих і вони несвідомо стались знарядом диявольським. Без упередження тепер перегляньте докази Св. Письма відносно Петрового першенства і папів'.

У Св. Письмі нема ніяких доказів, що Господь наділив Петра висшим місцем у церкві, ані що Петро мав коли наслідника. Тексти на які сполягають яко попертя науки о «висшости» (Петра), кажуть знаходяться в Маттея 16:17-19, а головню та часть, котра каже: «На сьому камені збудую церкву мою». Найважнішою річею є рішити, що значить той «камінь», а тоді довідаємося який дім

мав бути збудований на ній. Очевидно слово «камінь» Ісус ужив символічно.

У Біблії символічно говориться про Бога Єгови як велику Скалу, тому що Він передвічний і непо-рушимий, і від віку до віку перебуває. (Псалма 90:2) Про Єгову Біблія каже: «Він скеля: діла його звершені; всі бо дороги його справедливі. Він Бог вірний і без оман, справедливий і правдивий!» (5 Мойсея 32:4) Бог Єгови — це «скеля спасення». (5 Мойсея 32:15) «Нема рівно сьвятого як Господь, нема другого крім тебе; один він бо наша скеля, один тільки Бог наш.» (1 Самуїла 2:2) «Тільки на Бога вповає тихо душа моя, від него мое спасення. Він тільки моя скеля.» — Псалма 62:1, 2.

Коли Бог вигнав чоловіка з Едену за те, що чоловік піддався спокусам Диявола, Бог дав своє слово, що Він розвине Насіння, котре Він уживе для знищення Сатани й його організації. Пізніше Бог дав своє слово Авраамові, що через те саме Насіння Бог буде благословити всіх послужних з людства. (1 Мойсея 3:15; 12:3; 22:17, 18) Тим обіцяним насінням є Христос, Месія. (Галат 3:16-29) Те Насіння, Христос, це головний Чинownik Єгови і Той, котрого Єгова ужив відкупити людство і оправдати своє ім'я. Те насіння є також назване в Св. Письмі як «скала» або «камінь». Він — помазаний царь Бога Єгови. В пророцтві Давиїла Бог сказав, що Він вийме із своєї всесвітньої організації (котру Він уподобив до великої гори) «каменя» або скалу, і що той камінь розібере диявольський бовван, представляючи диявольську організацію, і що той камінь станеться «великою горою», що є символ Царства, і наповнить усю землю. Тим каменем або скалою є Христос, Месія, котрого Бог Єгова настановив бути Царем над усіма народами світа, і про що написано є: «А по часах тих царств здвигне Бог небесний царство, котре повіки не розпадеться, та й це царство не перейде до другого народу; воно пова-

лить і поторощить усі царство, а само стояти ме по віки вічні.» — Даниїла 2:29-45.

Столична організація Єгови — се Його царство під Ісусом Христом і називається «Сион»; і Ісус Христос — Голова і основний Камінь Сиону, відносно котрого написано є: «За се так говорить Господь Бог: Ось я закладаю в основу камінь на Сионі, — камінь певний, угольний, великоцінний та кріпко заложений; хто в його ввірує, той не застидаєсь.» (Ісаїї 28:16) Той самий камінь або скала, Христос-Месія, се Той, котрого світські й релігійні проводарі відкинули, і установили наущення противні Йому; і тому написано є: «Камінь, котрого відкинули будівничі, угольним каменем стався.» (Псальма 118:22) Через свого пророка Єгова знов згадує про Месію як «каменя» на котрім Він збудував будівлю: «Слухай же уважно, ти первосвященниче Ісусе, ти й товариші твої, що засідають перед тобою, — се мужі значенні; Ось я приведу слугу мого, ПАГОНЦЯ. А ось, і камінь, що кладу перед Ісусом, на сьому камені семеро очей: і виріжу на йому начерки його, говорить Господь сил небесних, і зітру гріх землі сієї одного дня.» (Захарії 3:8, 9) У пророцтві Ісаїї, той могучий Месія називається скалою і каменем: «камінь спотикнення» та «скеля згіршення». (Ісаїї 8:14) Се показує, що слова «камінь» і «скеля» уживаються рівночасно і в символічній значінню. Апостол головню пристусовує того «каменя» або «скелю» до Ісуса Христа: «Яко ж писано: Ось кладу в Сионі камінь спотикання і камінь поблазні, а всякий, хто вірує в Него, не осоромиться.» — Римлян 9:33.

Петро, будучи Жидовином, був познакомлений з пророцтвами відносно приходу Месії, Скали. Ввесь Ізраїль в той час виглядав приходу Месії яко сповнення обітниці Єгови. Імя Месія і Христос означає одну і ту саму річ, т. є, **Помазанник** і **Гетьман** Бога Єгови. Андрій був один із побожних Жидів, і коли він побачив Ісуса, він висказав отсі слова: «Ми знайшли Месію, Христа.» (Йоана 1:41) Коли

Ісус побачив Петра, Він сказав до нього: «Ти єси Симон, син Йони, ти називаєшся Кифа (що єсть перекладом: Петр, (скала).» (Іоана 1:42) Від тоді Петро ставсь учеником Ісуса.

ТОТОЖНІСТЬ СКЕЛІ

Фарисеї, що були духовенством тодішнього часу, практикували жидівську релігію і безнастанно старалися зламати Ісуса. Вони були лицемірами, бо називали себе представителями Бога, але відійсності, як Ісус сказав їм, були представителями Диявола. (Іоана 8:44) Ісус напівнув учеників, щоби вони стереглися науки сих релігійних духовників. Дальше Ісус, звернувшись до учеників своїх, сказав: «За кого мене люди мають?» Вони відповіли, що дехто з людей мав Його за одного з пророків. Тоді Ісус відповів їм: «Ви ж як кажете? Хто я?» Ісус не сказав Жидам, що Він був Месією. Петро відповів: «Ти єси Христос Іпо Еврейському, Месія; Помазанник Божий!, Син Бога Живого.» (Маттея 16:13-16) Ось так Ісус дав пізнатися як Скеля або Камінь, про котрого пророки писали.

Поперед, як повисше сказано, Ісус назвав Петра «Кифою», що значить камінь. Коли Петро дав відповідь повисше наведену, тоді Ісус сказав до Петра: «Блажен єси, Симоне, сину Йонин, бо тіло й кров не відкрила тобі сього, а Отець мій, що на небі. Скажу ж і я тобі: Що ти єси Петр, і на сьому камені збудую церкву мою, і ворота пекольні не подужають її.» (Маттея 16:17, 18) Навіть самі слова ужиті Ісусом не показують, що Він відносився до Петра як до того Каменя на котрім Він мав збудувати свою церкву. Чому Ісус ужив слова «також» (анг. перек.), если той камінь відносився до Петра? Переказати своїми словами, сі слова ось що значать: «Петре, мій Отець на небі відкрив тобі, що я є тим Каменем або Скалою, Христом — Месією, котрого мій Отець предсказав через своїх пророків; також твоє ймя значить камінь; на сім Камені Іна

Собі, помазанникові Божому і припорученім Богом Єговою! я збудую церков мою.»

З огляду на се, що пророцтва Єгови часто повторяли, що Месія, Христос, є тим основним Камнем або Скалою Його Царства, як же може хтось поважно припускати, що Ісус старався б змінити оголошений замір Єгови і ужити Петра як основу своєї церкви, проти Божого вираженого заміру? Заключити, що инший мав бути замінений за Єгового помазаного Царя, то не лише не розумно, але і цілком богохульство. Се хитра штука Сатани, щоби звернути увагу людську на сотворіння і відвернути їх від Сотворителя, і затьмити замір Сотворителя.

Апостол виразно указує на Ісуса Христа як на Склею, котрої Мойсей був типом, коли він писав: «І всі той самий напитек духовний пили; бо пили з духовної скелі, що йшла за ними, скеля ж була Христос.» (1 Коринтян 10:4) Ісус Христос є великим Викоцателем і Будівничим Єгови. Він є будівничим Його церкви, котрої Ісус Христос є Голова і Основний Камінь. (Ісаї 28:16) Нема ніяких доказів, що та церква була збудована на Петрі, але всякі докази твердять, що церква є збудована на Ісусі Христі. Та церква — се храм Божий і духовний дім, яко ж написано в Біблії: «Ви храм Божий.» (1 Коринтян 3:16; 2 Коринтян 6:16) «Угловий камінь сам Ісус Христос; на котрому вся будівля, до купи споєна, росте в церкву сьвяту в Господі. На Ньому й ви збудовуєтесь на оселю Божу Духом.» — Ефесян 2:20-22.

Кожний хто станеться членом устрою Єгової святині, котрої Ісус є Головою й Основою, той символічно названий як «Камінь», як се Ісус назвав Петра. Пишучи під натхненням св. духа, самий Петро свідкував, що Ісус не відносився до Петра, як до головного каменя, на котрім церква будується. Каже апостол: «(Ви) самі, яко живе камінне, будуйте дім духовний, сьвященство сьвяте, щоб приношено духовні жертви любо-приємні Богу через

Ісуса Христа. Тим то й стоїть в писанню: Ось; кладу в Сионі угольний, камінь, вибраний, дорогий, і віруючий в Него не осоромиться.» (1 Петра 2:5, 6) Тут Петро указує на Ісуса Христа як на Основного Каменя тієї будівлі (церкви). Ті ж з імена християни, що витворили протилежну теорію, як се зробила Римо Католицька Гієрархія, є після писання непослушними й спотикнули ся на Христа Каменя, як се Петро заявив. — 1 Петра 2:7, 8.

НАСЛІДНИК

Апостол Петро ніколи не був папою. Петро ніколи не мав наслідника. Задля сих двох причин жадний чоловік не може займати уряд папи по волі Божій, як се привлащує собі Римо Католицька Гієрархія. Наука Римо Католицької церкви відносно папи, є зазначена через їх власну літературу як слідує: «Папа. — Титул папа, колись дуже широко уживаний, тепер уживає його лише єпископ Римський, котрий силою свого становиська як наслідник Св. Петра, є головним священником цілої церкви, заступником Христа на землі.» — Католицька Енциклопедія, Том 12.

«Апостольське наслідство. — «Римська власть.» — Засада на якій уперается Римська власть, знаходиться в ідеї наслідства. «Наслідити» значить наступити опісля, стати наслідником когось, або зайняти урядову позицію опісля, як се Вікторія наслідила Вілліама IV. Тепер римські первосвященники стали наслідниками, обняли і виконують задачі св. Петра; і через се вони є його наслідниками. Ми мусимо доказати (а) що Св. Петро прийшов до Риму і там закінчив своє первосвященство; (б) що єпископ римський наступив по нім і займає його урядову позицію в церкві.» — Католицька Енциклопедія, Том 1.

Нема певного історичного доказу, що Петро був коли в Римі. А навіть если би він і був у Римі, то се не було б доказом його першенства або що папа

є його наслідником. Тексти з Св. Письма наведені Римо Католицькою Гієрархією, яко попертя своєї позиції, знаходяться в Маттея 16:19 і Йоана 21:15-17. Ані сі тексти Св. Письма жадним чином не попирають заключень Гієрархії.

К Л Ю Ч І

До Петра Ісус сказав: «І дам я тобі ключі царства небесного; й що звяжеш на землі, буде звязане на небі; а що розвяжеш на землі, буде розвязане на небі.» (Маттея 16:19) Сей текст не значить, що Петро був висшим над иншими апостолами. Павло, пишучи до Коринтянів, каже про себе: «Думаю бо, що я нічим не zostавсь позаду попередніх апостолів.» (2 Коринтян 11:5) Вдійсности, если яка була ріжниця, то Павло займав далеко більшу відвічальну позицію чим інші, бо він був наставлений бути особливим апостолом до поганів, вибраний і післаний через Господа яко такий. (Римлян 11:13) Він написав много більше поучень для церкви під Господнім керівництвом. Слова Ісуса до Петра про «ключі царства небесного» надали Петрові виразну роботу до виконання, і коли Петро виконав ту роботу, то її не міг переробити ані він самий ані ніхто инший.

Слово «ключ» ужите у Св. Письмі, значить привилей відмикати, відкрити і дати до відома о певних правдах про царство небесне. Ісус сказав, що се властиве значіння слова ужитого тут. Була се задача жидівських священників научати людей про зміст Св. Письма. Та замість заповідей Господніх, духовенство замінило научення людські, і до них Ісус сказав: «Ви взяли ключ розуміння». — Луки 11:52.

Вподобалось Богу закрити знання о царстві небеснім тримати його в тайні аж по приході Ісуса Христа; яко ж написано: «Тайну [царства небесного] закриту од віків і од родів, тепер же явлену сьвятим Його.» (Колосян 1:26,27) Господь відокремив

своїм святим, апостолам, правду, що царство небесне складається з Ісуса Христа, головного основного Камени і Голови, разом із 144,000 членів Його тіла. (Ефесян 1:20-23; Одкровення 7:4) Наш Господь не відкрив цього своїм ученикам аж по своїм вознесенню на небо. По тім, як вони отримали духа святого в Пятидесятницю, тоді вони зачали розуміти. Перед тим часом то навіть апостоли надіялися, що Господь установить царство тільки з Ізраїльськими людьми. Перед своїм вознесенням, Христос був з своїми учениками, і «вони ж зійшлися питали Його, кажучи: Господи, чи не під сей час поставиш Ти знов царство Ізраїльське? Рече ж до них: Не вам єсть розуміти час і пору, що Отець положив у своїй власті. А приймете силу, як зійде сьвятий Дух на вас; і будете мені сьвідками в Єрусалимі й у всій Юдеї і Самарії і до краю землі.» — Діяння Апостолів 1:6-8.

Ісус сказав слово «ключі» у числі багатьом, показуючи сим, що Він розумів більше чим один ключ. Зараз по зісланню святого духа в пятидесятницю, Петро, з ласки Господньої, ужив першого із ключів через відомкнення і повідомлення о Божім замірі вибрати з між Жидів декотрих, що будуть становити членів царства небесного. Та євангелія Ісуса Христа була проповідувана виключно Жидам через три і пів роки, і з між Жидів Господь вибрав останка. (Римлян 11:1-5) При кінці того часу Господь дав Петрові інший «ключ», котрим він відомкнув або дав довідома не-Жидам, що з між них Бог вибере декотрих, що стануться членами царства небесного. Ся історія знаходиться вповні в десятій голові Діяння Апостолів.

Один поганин, на ім'я Корнелій, молився і шукав пізнати Господа, і Господь післав до нього Петра. Тоді Корнелій розповів Петрові видіння й вість яку він отримав від Господа. Аж до сього часу Петро не знав значіння другого «ключа» який Господь дав йому; але тепер Господь відкрив

йому значиння його, показуючи що євангелія мали йти до поган як і до Жидів: «Відкривши ж Петро уста, рече: Поправді постерегаю, що не на лице дивиться Бог, а в кожному народі, хто боїть ся Його, і робить правду, приятен йому.» — Діяння Апостолів 10:34, 35.

Тоді привилей царства небесного був отворений поганам, як і Жидам. Пізніше Петро так повідомив своїх співучеників, коли він промовляв до них в Єрусалимі, що Бог одвідав поган щоби взяти собі з між них людей для свого імя. (Діяння Апостолів 15:14) Ті два ключі були ужиті Петром щоби відомкнути і повідомити інших о царстві небеснім, себто, що Бог вибере собі «останок» з Жидів, і декотрих із поганів, котрі разом становлять небесне царство або церкву. Уживання «ключів» Петром, як се було припоручено Йому, тоді скінчилось, і ніхто з людей не міг бути наслідником Петра у виконанню роботи уже dokonаної. Се безперечно доказує, що ніхто не міг наслідити Петра.

Але що означають слова, які Ісус сказав до Петра: «Що звяжеш на землі, буде звязане на небі; а що розвяжеш на землі, буде розвязане на небі.» Безсумніву значення сього ясним є, що Ісус обіцяв потвердити діла Петрові в уживанню ключів, і що Він дійсно ствердив і признав те діло. Такого потвердження конечно треба було, бо Петро міг ділати лише властю від Господа. Сі слова висказані відносно ключів показують, що Господь згодився признати те, що Петро зробить з ключами, а не те, що він мав робити з иншими справами.

Се цілком не розумно заключати, що припоручення дане Петрові значило, що Петро мав мати постійного наслідника і що б той наслідник не звязав або розвязав на землі, чи то добре чи зле або ніяке, то Господь мав ствердити се. Тут відкривається ще инший зводничий план Сатани, щоби спонукати ширих людей вірувати, що Петро дістав неограничену власть і силу і що він мав наслідників, котрі також мали таку неограничену власть і силу.

Сим зводничим пляном Сатана спонукав віддавати поклін і честь і пошану упавшому чоловікові, що противиться Слові Всемогучого Бога. Такого случаю ніколи не було, щоби Петро потребував наслідника; і нема доказу, що він коли мав наслідника.

Ще инший текст, який наводять яко попертя «висшости» Петра і його майбутніх наслідників, знаходиться в Йоана 21:15-17. Підчас розп'яття Петро відрікся був Господа, і сим він спотикнувся з причини впливу Сатани. (Йоана 18:15-17; Луки 22:31, 32) Ісус дав йому остерогу і сказав до Петра: «Ти, колись, навернувшись [на правдивий шлях], утврди братів твоїх.» (Луки 22:32) Се майже ті самі слова, які Ісус ужив до Петра в Йоана 21:15-17.

По своїм воскресенню й явленнюся Петрові, Ісус поставив се питання: «Чи любиш мене?» Любити значить бути цілковито й несамолюбно посвяченим Господеві в послушенстві до Його приказів, як се Ісус перше зазначив. (Йоана 14:15; 15:10) Се що Ісус питав Петра те саме питання тричі, доказує, що Ісус робив великий натиск на умі Петра важність любови, або несамолюбне послушенство. Петро заявив свою любов до Господа, і тоді Ісус відповів: «Паси вівці мої»; себто, докажи твою любов через проповідування твому ближньому правду яка була відкрита тобі. Кожний послідователь Ісуса Христа має те саме припоручення і раджено йому робити ту саму річ. (Ісаїї 61:1, 2; 43:10-12) Замість сей текст доказувати висшу владу Петра, то він доказує як раз противно. Церква, се Божа організація, над котрою Бог є найвисшим. Ісус Христос є Головою тієї церкви; і Бог і Христос є учителями і управителями тієї церкви і вони єдині становлять «висшу владу». — Римлян 13:1-3; 1 Коринтян 12:18.

Ц Е Р К В А

Католицьке научення признає, що католицька церква — се правдива церква, і збудована на Пет-

рі, і що папа є головою цієї церкви і наслідником Петра, що він непомилний, і що він єдиний уповажнений вияснювати Св. Письмо. Про сю точку Кардинал Гіббонс говорить: «Правдива церква мусить бути Апостольською. Отже у формуванні Вірувань в часі Вселенського Нещийського Собору, в році 325, ми знаходимо отсі слова: «Вірую в Одну, Святу, Католицьку і Апостольску Церкву». «Католицька церква . . . може легко оправдати титул Апостольства, тому що вона взяла свій почин від Апостолів.» (**Віра Наших Отців**, сторони 38, 48) Такі начення Римо Католицької Гієрархії розходяться із Словом Божим.

Церква, се устрій самого Бога Єгови, яко ж написано: «Церква Бога живого.» (1 Тимотея 3:15) Ісус Христос є Головою, Головним Угольним Каме-нем, Основою і Володарем церкви. «Бог підняв Ісуса Христа з мертвих і зробив Його Головою церкви. (Ефесян 1:20-22) «Тим що чоловік голова жінки, як і Христос голова церкви, і Він спаситель тіла.» (Ефесян 5:23) «Він початок, перворідень з мертвих, щоб у всьому Йому передувати. Бо зволив (Отець), щоб у Ньому вселилась ся повня.» (Колосян 1:18, 19) «Та Бог розложив члени кожного по одному з них в тілі, яко ж схотів.» — 1 Коринтян 12:18.

Імена тих, що стались членами церкви, є записані на небесах, а не в якійсь світській книжці. (До Жидів 12:23) Бог Єгова й Ісус Христос є учителями церкви. (Ісаїї 30:20; 54:13) Старинні пророки написали пророцтва після того як вони були порушені духом Єгови. (2 Петра 1:21) Апостоли написали поучення церкві по приказу й натхненню від Бога через Ісуса Христа. Пророцтва і начення апостолів — се средства ужиті Господом до начення тих, що належать до церкви; тому то апостол Павло писав, що Ісус Христос є Головним Угольним Каменем церкви, храму Божого, збудованого на Христі через ті начення, які Бог дав через святих пророків і апостолів. — Ефесян 2:18-22.

З огляду на се, що нема ніякого доказу, що апостол Петро був єдиним апостолом, назначеним роздавати начення церкви, і, дальше, тому що нема ніякого доказу, що Петро або інші апостоли мали наслідників, то привлащення Римо Католицької Гієрархії, що папа є віцекоролем Христа, і головою або верховником церкви, і що він є непомильним учителем в церкві, паде цілком на діл. Така наука, се ще инша хитра видумка Сатани, щобн звернути щирі люди до чоловіка або сотворіння і відвернути їх від Бога і Христа.

Римо Католицьке начення твердить, що Гієрархія — се та **правдива церква**, складається з кількох людей, і що всі інші католики піддержують її і названі дітьми церкви, або «католицькою нарідністю». (Гляди **Урядовий Католицький Директор**, з 1935 р.) Противно, писання показують, що єдиний можливий спосіб статися членом церкви, а се через уживання віри в Бога і Ісуса Христа, цілком посвятитися чинити волю Божу, і тоді вірно ступати слідами Ісуса, виконувати прикази Божі аж до смерти, і що сей привилей не можна дістати через голосовання людей, але Господь дає кожному хто вповні послухний Йому. (Жидів 11:6; 1 Петра 2:21; Римлян 8:29; Одкриття 2:10) Церква — се небесний устрій царства Божого. Сей факт, що хтось називає себе членом Його церкви, не є жадним доказом. «Не кожен, хто говорить до мене: Господи, Господи! увійде в царство небесне, а той, хто чинить волю Отця мого, що на небі.» — Маттея 7:21.

С В І Т

Сатана — се невидимий володар сього лукавого світа, як про се говорить Писання. (Йоана 12:31; 14:30; 16:11) Сатана засліплює умисли тих, що вірують і йдуть за наченням людським, і сим заперечують Слово Боже: «В котрих бог віку сього осьліпив думки їх, невірних, щоб не засіяло їм світло благовістя слави Христа, котрий єсть образ Бога.» (2 Коринтян 4:4) Проводарі в католицькій

церковній організації навчають переказів людських, і сим нівечать Слово Боже, і тому вони засліплені до правди і насліпо провадять інших на мильну дорогу, і всі прямують в пропасть погибелі. (Маттея 15:6, 14) Ісус сказав: «Царство моє не од сьвіта сього», бо Його царство — справедливе царство. (Іоана 18:36; Ісаїї 32:1; 9:6, 7) Як раз противно словам Ісуса, Римо Католицька Гієрархія або церква сталась частю сього лукавого сьвіта і сталась приятелькою його і бере участь у політиці кожного народа на землі. Отже Римо Католицька Гієрархія — се ворог Божий і Його царства; яко ж написано: «Перелюбники і перелюбниці! хіба не знаєте, що любов сьвіта сього — вражда проти Бога? Оце ж, хто хоче бути приятелем сьвіту, той стається ворогом Бога.» — Якова 4:4.

Се є добре відомий факт, що чин Ізуїтів, се знаряд і часть Римо Католицької організації, що ся організація тепер розказує і володіє Німеччиною, Австрією, Італією і иншими народами і тепер перепроваджує криваву війну в Іспанії, щоби злапати контролю над тим краєм. Широко розкинена література або пропаганда видана Римо Католицькою Гієрархією відносно «Католицької акції» аж надто доказує, що Римо Католицька Гієрархія живо старється злапати контролю і управляти всіма народами землі. Се одно становить безперечний доказ, що католицька церква не є церквою Божою, і не ділає властю від Бога й Христа, але є знарядом Диявола, котрого він уживає до засліплення щирих людей щоби відвернути їх від Бога й Христа.

Сей світ тепер є переповнений лукавством, і між ними головними лукавими провідниками є релігійністи, котрі є головними захистителями і виконателями війни й кровопролиття. Церква Божа, котрої Ісус Христос є Головою, буде володіти по справедливості і в мирі, як про се ясно сказано в Ісаїї 9:6, 7.

Християнинові виразне дано приказ, щоби він тримався далеко від сього сьвіта і терпеливо очідав

установлення царства Божого під Христом Ісусом, під справедливим володінням котрого воля Божа буде виконана на землі як і в небі. О се (царство) Господь Чесне учив своїх учеників молитися. Римо Католицька Гієрархія ложно учить людей, що свідки Єгови агітують за установленням царства через якогось чоловіка. Ніщо не є так далеко від правди. Свідки Єгови лише звертають увагу на факт, що Бог обіцяв установити царство справедливості, з Ісусом Христом як головою, і що таке царство уже наблизилося і що людям мусить ся дати знати о сім.

ОБРАЗИ

У Римо Католицькій церковній організації чнуть фігури та образи. Се — релігійний чин, а всяка релігія походить від Диявола, як се зазначив Ісус. (Маттея 15:1-9; Йоана 8:44) Відносно образів католицькій авторитет говорить: «РЕЛІГІЯ. — У кожній формі релігії знаходяться переконання, що якесь таємниче, надприродне Істиво (або іства) має контролю над життям і судьбою людей. . . . І так, після точного значіння, релігія з личної точки — се успособлення признати нашу залежність від Бога, а знов з річевої точки — се добровільне признання тієї залежності через чин почитання. . . . Християнська релігія дозволяє уживати фігури та образи щоби представити утіленого Сина Божого, святих, і ангелів, і такі фігури та образи є помічю до побожності, позаяк честь, яку віддається їм, є лише односительна, будучи скермована через них до істот які вони представляють. Подібну односительну честь віддається народному прапорові.» — **Католицька Енциклопедія**, Том 12.

Таке почитання — се пряме порушення Божого закону і становить доказ, що воно походить від Диявола вимірене на ошукування людей.

Єгова дав незмінну заповідь для всіх хто бажає приподобатися Ному, а іменно: «Нехай не буде в тебе богів інших перед моїм лицем. Не робити

меш собі ваяного кумира чи подоби́ни того, що на небесах у горі, і того, що на землі в низу, і того, що в водах і попід землею. Щоб не припадав ниць перед ним і не служив їм; бо я Господь, Бог твій, рівнинний Бог, що караю беззаконне оте́цьке на дітях у третьому, і четвертому роді тих, що ненавидять мене.» — 2 Мойсея 20:3-5.

Бог Єгова оголосив свій закон, щоби схоронити своїх людей від почитання Диявола. Ціль Диявола є відвернути людство від Бога, і все що прямує до відвернення умислу від Єгови і Ісуса Христа, є виразним заміром Диявола. Католицька наука відносно почитання образів немає ніякого попертя в Св. Письмі. Протинно, кожний текст відносно образів показує, що се гидота в очах Бога. (2 Мойсея 32:7-11; Аввакума 2:18) «Безумним виявлює себе кожен мистець у своїму знанні, і кожен плавильник соромить себе бовваном своїм, бо вилите ним—се лож, і нема в йому духа. Се пуста мана, робота облуду; в день караючих навідень вони почезнуть.»—Єремії 10:14,15.

Чому має хтось молитися до або перед образом Ісуса Христа, коли Ісус Христос живе й через Нього повинно ся засилати молитву до Єгови? Ісус дав взірець молитви своїм послідувачам, як се зазначено в євангелії Маттея 6:9-15. Кожний Християнин має привилей, без помочи священника або якої иншої особи, або якого образу, засилати свою молитву до Єгови в ім'я Ісуса Христа. «І чого просити мете в ім'я мое, те зроблю, щоб прославивсь Отець у Сині.» (Йоана 14:13) «Щоб чого просити мете в Отця ім'ям моїм, дав вам.» — Йоана 15:16.

Католицька Енциклопедія повисше навидена уподоблює почитання образів до віддавання честі народисму прапорові. Се показує, що віддання привіту прапорови становить релігійну церемонію, тому що такий привіт приписує спасення тому, що той прапор представляє. Спасення може прийти лише через Бога Єгову і Ісуса Христа. (Діяння Апостолів 4:12) Тепер робляться змагання за старанням

Католицької Єрархії, щоби змусити шкільних дітей, супроти Біблії, віддавати привіт прапорові. Ціль сього є та, щоби змусити їх брати участь в релігійній формі, що є прямим порушенням Божого закону. Се вже само собою показує, що се хитро обдуманний план злого Диявола, щоби відвернути сотворіння від Єгови і сим чином доконати слушність свого визову, який він гордо зробив Богу, що він зможе відвернути їх.—Йова 2:4-6.

У почині апостоли й інші Християни не вживали образів та іконів, але їх уведено в ужиття Римо Католицькою організацією. Ось що говорить про се добре знавий авторитет: «ПОЧИТАННЯ ОБРАЗІВ, . . . II. В християнській церкві.—Образи не були знані для перших Християнів в їх почитанню [Бога]; і справді сей факт зробив підставу для закиду невірства зі сторони поганів проти Християнів. . . . III. Почитання образів у Римо Католицькій Церкві. . . . Белярмін каже, що «образи Христа і святих повинні бути шановані не лише у фігуральний спосіб, але в позитивний (дійсний), так що молитви повинні бути прямо звернені до них, а не лише як до представителів оригіналу. . . . Образдопевного степеня є святий, а се через своє подobenство до святої особи, своє посвячення і уживання в почитанню; з відси виходить, що образам не належить ся та сама пошана що Богу, АЛЕМЕНША». Де Imaginibus, I. II, роз. 10), . . .

Бонавентура виснував властиве заключення з сього правила: «Позаяк всякий поклін образів Христу віддається самому Христові, тоді дообраза Христа також належить ся молити **Цультус латрійай**, I. iii, роз. 9, арт. 1, зап. 2) . . . Такий аргумент який тепер уживає Римська церква в обороні почитання образів, був відкинутий Християнами перших трьох століть, коли уживано його в обороні почитання ідолів. Погани казали, ми не поклоняємося самим ідолам, але тим, кого вони представляють.» — **МіКлінток і Стронга Цикльопедія**, Том 4, видання з 1876 р.

ОТЦІ

В Римі католицької організації всі священники носять титул «отець», а папа — «святійший отець». Про це говорить **Католицька Енциклопедія**, Том 4: «Отці Церкви. — ... Св. Іроній пояснює що учитель — отець, а ученик — син (IV, 41, 2), і так говорить Клементій Александрійський (Стромат I, i, 1). Єпископ рішучо є «отцем у Христі», тому що він, в початкових часах, хрестив все своє стадо, і тому що він є головним учителем своєї церкви. ... Ім'я «Отець», що з першу належало до єпископів, було непаче перенесене до священників як слуг Тайни Покаяння. Тепер — це форма титулу всіх священників в Єгипті, в Ірландії, і, сими роками, в Англії, і в Сполучених Державах.»

Таке начення — це пряме заперечення Слова Божого, віддавання пошани людям, і виразно противиться наказові Ісуса Христа.

Апостоли Ісуса Христа промовляли до своїх братів виразами любови, уживаючи слова: син або діти, але жадний з них не називав себе **отцем** або якого іншого чоловіка. Сим взятим напроям апостоли точно сповняли заповіді Ісуса дані їм, а іменно: «І отця не звіть собі на землі, один бо Отець у вас, що на небі.» — **Маттея 23:9,10, Дуся.**

Фарисеї, котрі були духовенством жидівським, винайшли ці титули «отець» і «учитель» і веліли так називати себе, щоб вони могли отримувати похвалу, поклін і честь від людей. Знаючи, що таке практикування, се хитро обдуманий план Диявола, щоби відвернути людський умисл від Бога, Ісус дав остерогу своїм учинкам о такій небезпеці, і дальше сказав до них: «Не можете служити Богу й мамоні.» (Луки 16:13) За ці річч фарисеї насмівалися з Ісуса. «І рече їм: Ви оправдуєте себе перед людьми, Бог же знає серця ваші, бо що в людей високе, те огида перед Богом.» — **Луки 16:15.**

Чому ношення довгої одежи, золотих корунків, дивовижних капелюхів, становить гидоту в очах Бо-

га Єгови? Причина та, що ті всі речі відвертають людей від Бога, поширюють диявольський план, і спричиняють шкоду людям в їх свободі, майні й життю, і тому се гідота в очах Божих. Кожний повинен відноситися чужо до свого ближнього, але робити ріжницю між послідувачами Христа і віддавати пошани декотрим, се цілком не намісці. Всі є одно в Христі, і о се молився Ісус Христос, щоби всі були одно. (Йоана 17:21) Бог постарався о сторожів для своїх людей, щоби вони не були ошукані й зведені Дияволом, але щоби вони віддавали честь і слава Богу, а не чоловіку. (Псальма 66:2) Ісус не привлащував собі чести. (До Жидів 5:4,5). Він віддавав всяку честь і славу Богу Єгови, своєму Отцеві. Ісус не старався възвеличити себе. «Тільки ж умалив себе, прийнявши вид слуги, бувши в подобії чоловічому.» — Филиппи 2:7.

Противно, папа, котрий називає себе віцекоролем Христа, привлащує собі велику честь, і йому надано титул «Святий Отець, Його Святість, Головний з Апостолів, правдивий Заступник Христа Голова цілої церкви, Отець і Доктор усіх Християн.» Усі такі титули не мають уповажнення Св. Письма і є безпосереднім запереченням і порушенням заповідей Ісуса Христа. Се сталося більше чим 300 років по смерті Петра, коли то уряд і високі титули папи увійшли в існування. Не скорше аж в 1870 року папа був проголошений неомильним. Самий бог цього світа обдумав хитро план, вивиснити чоловіка в організації й назвати його папою, і той самий хитрий план противника є, щоби відвернути щирих людей від Бога і віддати їх посвяту сотворінню на землі.

ТРІЙЦЯ

Наука о трійці, се ложне научення і поширене Сатаною в цілі зневаження Єгового імя. Римо католицька наука про трійцю є зазначена в **Католицькій Енциклопедії** як слідує: «**ТРІЙЦЯ**, ... 1. Догма о Трійці. — Трійця, се вираз ужитий щоби відзначити головне научення Християнської релігії — се правда, що в єдності Богаголови є три Особи,

Отець, Син, і Дух Святий, є три Особи — є дійсно відріжені одна від другої. Ось слова Віри Атанасія: «Отець є Бог, Син є Бог, і Святий Дух є Бог, однак нема три Боги, а лише один Бог.»

Нема писання, щоб попирали науку о «трійці». Така наука — цілком нелогічна, бо се неможливо трьом особам існувати в одній особі. Із слідуячого наведення можна ясно бачити, що та наука уперається на переказах. «Сі Особи є рівно-вічні й всі-рівні; всі подібні й нестворені й всемогучі. У Св. Письмі нема ані одного виразу котрим би ті божественні Особи були відзначені разом. Слово (грецьке) **Тріас** (з котрого латинське **трінітас** переложене) перший раз знайшлося в Теофілія з Антохії около 180 р. по Христі.» — **Католицька Енциклопедія**, Том 15, під заголовком «**ТРІИЦЯ**».

Тепер завважте, що Біблія, Слово Боже, доказує, що є лише один Бог, Єгова, і один Господь і Спаситель, Ісус Христос. Є лише один Бог, найвищий, Всевишній, котрого єдиного імя — Єгова. «Я Єгова твій Бог.» (2 Мойся 20:2-4, **А. П. В.**) «Я Єгова, се імя моє.» (Ісаї 42:8, **А.П.В.**) «Котрого єдиного імя Єгова, . . . Всевишнього.» (Псалма 83:18, **А.П.В.**) «Є один Бог і Отець . . . над усіма.» (До Ефесян 4:4-6, **А.П.В.**) Він — Предвічний Царь, без почину і біз кінця. (Еремії 10:10) Повисші наведення відносяться головню і лише до Бога Єгови, Всевишнього.

Ісус Христос, котрого в почині імя було Льогос (Йоана 1:1, **Емфатичний Дияглот**), був першим і через се початком Божого творення; отже Ісус сказав: «Єгова, мав мене перед розпочатком путей своїх.» (Приповісті 8:22, **А.П.В.**) Ісус був початком творення, і опісля Він творив всякі річи після волі Єгови. (Йоана 1:2-3) Завважте свідчення Ісуса, яке доказує поза всякий сумнів, що Бог Єгова є Сотворитель і Отець, і що Льогос, т. є, Ісус є сотворінням, початком творива.

Ісус сказав: «Я прийшов в імя Отця мого.» (Йоана 5:43) «Бо зійшов я з неба, не щоб чинити

волю мою, а волю Пославшого мене.» (Іоана 6:38) «Отець мій більший мене.» (Іоана 14:28) «Бо я не під себе глаголав, а пославший мене Отець, Він мені заповідь дав, що промовляти і що глаголати.» (Іоана 12:49) Бог Єгова, Отець, є Дателем-життя отже безсмертним. Ісус сказав: «Бо, Отець має життя в собі, так' дав і Синові життя мати в собі.» (Іоана 5:26, **дуєя**) Се наведення з католицької Біблії не може заперечувати католицька Гієрархія. Апостол Павло ствердив се коли він сказав: «До явлення Господа нашого Ісуса Христа, котре свого часу явить блаженний і єдиний сильний Цар над царями і Пан над панами; один, що має безсмерте, і живе в світлі неприступному, котрого не бачив ніхто з людей, ані бачити не може: Пому ж честь і держава вічна.» (1 Тимотея 6:14-16, **Дуєя**) Перед своїм розп'яттям Ісус молився до Бога Єгови, свого Отця: «Отче! прийшла година; прослав Сина Твого, щоб і Син Твій прославив Тебе. Яко ж дав єси Пому власть над усяким тілом, щоб усім, що дав єси Пому, дав вічне життя.» (Іоана 17:1,2) Если Єгова й Ісус становлять одну особу, то чому Він мав молитися до себе?

Ісус сказав в тій молитві: «... а також про тих, що задля слова їх увірували у мене, щоб усі одно були: яко ж Ти, Отче, в мені і я в Тобі, щоб і вони, в нас одно були, щоб світ увірував, що ты мене післав єси.» (Іоана 17:20, 21) се доказує, що єдність не значить одно в особі або істоті, але що Бог Єгова й Ісус Христос всякого часу ділають у гармонії і єдності і що всі члени церкви мусять також бути в єдності.

Слова «святий дух» не відносяться до особи. Слово «святий дух» є властиво переложене і значить сила Єгови, котра то сила є невидима для людського ока, і котра то сила цілком посвячена для праведности або святости. Наука о трійці є не лише ложна, але вона уневажнює жертву викупу, що є єдиним средством спасення для чоловіка. Бог постарався о викуп через свого любого Сина,

як се виразно зазначено в Йоана 3:16. Бог настановив Ісуса Христа Господом і Царем володіти світом у праведності. — Діяння Апостолів 2:36.

Ісаїя свідкував: «На раменах Ісуса Христа, Месії, буде спочивати справедливе правительство.» — Ісаїї 9:6,7.

Католицька Гієрархія ложно оскаржує свідків Єгови, що вони голосять людям, що чоловік установець царство на землі, котре знищить усі інші народи. Гієрархія добре знає, що такий закид є злотно неправдивий, але се вона робить тому, щоби ошукати людей. Свідки Єгови лише звертають увагу на Св. Письмо, котре виразно показує й навчає, що Бог устанець царство, з Ісусом Христом як Головою і Володарем, і що Він буде володіти в праведності, і коли заволодіє на землі, тоді люди будуть вчитися справедливості. (Даніїла 2:44; Ісаїї 26:9; 32:1) Господь Ісус навчав усіх своїх учеників молитися о те царство. (Маттея 6:10) Те царство — се єдина надія для роду людського. — Маттея 12:18-21.

ЛОЖНИКИ

Найбільшим між всіма ложниками є Диявол. (Йоана 8:44) Бог ненавидить ложників, тому що вони зневажають Його ім'я і провадять людей в погибель. «Свідок . . . льживий тільки багато льжи насплітає.» (Приповісті 14:25) «Ложний свідок покаран буде, й хто брехню сплітав — погине.» (Приповісті 19:9; Одкриття 21:8) Бог предсказав організацію збудовану на обмані, підступі й много ложей, і про котру то організацію Він каже: «Старець і знатний се [Диявол] — голова; а пророк [попи], що вчать неправди, се — хвіст. Провідники сього народу поведуть його блудом, а ті, що даються їм вести — погинути.» — Ісаїї 9:15, 16, Дуєя.

Такі ложні учителі називають себе дітьми Божими, і про них Бог говорить: «Горе сином неслухняним, — говорить Господь, тим що задумують задуми без мене, — що виходять у вмови, мені супро-

тивні, та гріхи на гріхи громадають.» (Ісаї 30:1)
Вони збудували релігійну організацію на переказах людських супроти Слова Божого.

Яка релігійна організація називає себе потомком і земним представителем Бога і Христа і навчає доктрини основаних на переказах людських? Відповідь: Римо Католицька Гієрархія. Хто се сказав: «І пекло не подужає нас»? Відповідь: Римо Католицька Гієрархія каже, що вона буде існувати вічно. Проводарі Римо Католицької Гієрархії, се горді й надуті люди, що жорстоко правлять «католицькою нарідністю.» До них Бог Єгова каже: «Позаяк ви говорите: Ми з смертю зробили угоду, рядиу вчинили ми з пеклом: коли побиваючий бич переходить ме, — він нас не досягне, бо ми вчечніще певне маєм у лъжі, й в омані притулок надійний. І так ваші змовини з смертю розірвуться, і ваша рядна з пеклом не встоїть; і як прийде побиваючий бич, то й вас погубить.» — Ісаї 28:15, 18, Гл. Дуєя.

Научення або доктрини згадані повисші, яких навчає Римо Католицька Гієрархія, є цілком ложні, як се показує Св. Письмо. Ті науки, які ошукали й звели вас на вашу шкоду, є слідуючі, як се навчає їх Гієрархія: «Смерти нема; кождий чоловік має безсмертну душу; міліони душ знаходяться в «чистилищі» і терплять свідомо кару, але їм можна помочи грішми і богослуженням; Петро є основним каменем церкви і головою церкви; правдива церква — се католицька церква; папа є наслідником Петра й одягнений в найвисшу власть і силу в церкві, і папа є віце-королем Христа; образи — се властивий предмет і поміч до почитання; і папу мусить ся титуловати «святий отче, його святість», і всіх священників є намісці називати «отцями»; і наука о трійці — правдива.»

Повисші научення Римо Католицької Гієрархії не знаходять жадного понертя у Слові Божім, але, протинно, Боже Слово ясно показує, що такі науки — фальшиві, ложні й зводничі, спричиняють шко-

ду людям, і що Сатана є творцем їх. Се безперечний доказ, що Римо Католицька Гієрархія не є Божою організацією, і не представляє Бога ані Христа, але що сю організацію здвигнув Божий ворог Диявол, в тій цілі, щоби відвернути людей від Бога Єгови.

Єгова тепер звертає вашу увагу на свої правди, котрі то правди не можна опрокинути, але котрі по-наше твердий град відкривають і показують купу ложей за котру Сатана ховав свою організацію, та Божий каплив світла її правди затюплює те прибіжище лжи і вскорім часі Бог знищить ту ложну організацію. — Ісаїї 28:17.

Що тут сказано, се не представляє мильно католицької пауки. Тут нема нічого сказано в тій цілі, щоби висміяти якусь особу. Вашу увагу звертається на сі правди, щоби ви мали нагоду самі пізнати, що Біблія учить, і могли знайти дорогу втечі занім день гніву Божого впаде на всіх тих, що зневажають Його ім'я. (Софонії 2:1-3) Ісус Христос є великим Оправдателем Єгови, і Він оправдає ім'я Всевишнього через знищення всіх ложників, всяку лож і підступ, і все се принесе славу Богу і добро послухним з роду людського.

ВОСКРЕСЕННЯ

Се були релігійоністи між Жидами, що переслідували Ісуса на смерть за се, що Він говорив їм правду. Рівно ж релігійоністи, під провідництвом Римо Католицької Гієрархії, всегда переслідували тих осіб, що шире показували їх посвяту Богу і служінню Йому і Його царстві а не чоловікові. Ісус був переслідуваний через Диявола і його слуг за Його вірність до Бога Єгови і за проголошення правди. Римо Католицька Гієрархія є частию сатанського світа, і та організація переслідує послідователів Ісуса Христа задля тієї самої причини яку Ісус предсказав. «Коли б із сьвіта були, сьвіт своє любив би; як же ви не з сьвіта, а я вибран вас із сьвіта, тим ненавидить вас сьвіт. Згадайте слово, що я сказав вам:

Не більший слуга пана свого. Коли мене гонили, і вас гонити муть. Коли моє слово хоронили, гваше хоронити муть.»—Іоана 15:13,20.

Римо Католицька Гієрархія через кільканайцять років виконувала жорстоке переслідування проти світків Єгови і старалися перешкодити їм в уживанню радія для передання Слова Божого людям. Чому вона грозила байкотом і іншими політичними способами, щоби настрахати й спонукати владителів радіо-стацій перестати розкидати пояснення Святого Письма? Чому Римо Католицькі провідники, з їх казальниць, в їх часописях, опрокидають світків Єгови, і наказують людям не читати книжок виданих через Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур пояснюючи Біблію? Чому Гієрархія збирала ті книжки на купу і палила їх? Єдина відповідь на ці питання є, що Гієрархія не бажає щоби люди чули і розуміли правду Слова Божого, бо правда стягає з неї заслону, відкриває місця сховиська лжи, і се відвіртає щирих людей від організації Сатани і провадить їх до посвячення Богу і Ісусу Христу.

На 15.лютого, 1936 р., високий урядник Римо Католицької Гієрархії написав лист до радіо стації в Філадельфії, протестуючи в тім листі проти дозволення судді Рутерфордові уживати радіо-стацію в наступаючу неділю, або в який інший час, тому що суддя Рутерфорд нападає на католицьку церкву, мильно представляє її наущення, і розбуджує ненависть і фанатизм. Кардинал Доєрті одобрив сей лист і додав сі слова: «Я возьму дальший і більше драгичний крок, если судді Рутерфордові буде дозволено дальше уживати радія.» Ніхто не може доказати мені, що я мильно представив католицьке наущення. Если яка ненависть повстала або указалась, то се лишень зі сторони членів Католицької Гієрархії проти проголошення правди. Если закид Римо Католицької Гієрархії є правдивий, то чому якийсь високий урядник із них не хоче прилюдно дискусувати

над її наученням і показати людям де знаходиться істинне представлення? Мільйони католиків і не-католиків не вірують, що я мильно представляв католицьке научення. Більше чим 2,600,000 щирих людей, католиків і не-католиків, підписали петицію домагаючись публічних дебатів, та Римо Католицька Єпархія рішучо відмовилась звернути свою увагу на сю петицію. Причина чому вона відмовилась дебатовати є досить ясна. Єпархія добре знає, що її закид проти мене цілковито ложний. Вона знає, що правда Слова Божого показує, що научення Католицької Єпархії, а головні научення згадані тут, є ложні й не мають попертя в Біблії; що проголошення правди через радіо або в инший спосіб відкриває ці ложні науки й відкриває ліцемерство Єпархії на яв перед усіма чесними й щирими людьми. Многі із тих, що підписали ту петицію, є щирі католики, котрим Римо Католицька Церква повинна доказати, що наука тієї церкви є основана на Слові Божім. Сей факт, що петиція сих щирих католиків є відкинута и погорджена через Єпархію, є безперечним доказом, що Єпархія знає що її науки є мильні, ложні, зводничі й шкідливі, і если би люди знали правду, вони відвернулися б від тієї організації і звернулися б до Господа. Вона знає, що єдиний спосіб тримати людей в незнанню, то се вдавати, що ніхто не знає правди лише Єпархія і що люди мусять вірувати в її слово, а не в Слово Боже.

Теперь, прошу вас, відложіть всяке упередження, если маєте яке, і спокійно спитайте себе отсе питання: Котре є більше важне для мене, чи попірати організацію, що називає себе духовним провідником і відмовляється вняснити свої научення і нехтує мою петицією, АБО чи мені пізнати правду Слова Божого, як се вона зазначена в Біблії, і йти за нею і знайти вічне життя в мирі й щастю? Ви мусите відповісти се питання перед Богом Єговою, бо ви відвічалні перед Ним: Прийшов день коли кожна особа, що чує правду, мусить звернути свою увагу і стати по стороні Бога й Його царства під

Христом і знайти життя вічне АБО стати по стороні Диявола і потерпіти знищення.

Повніше наведені точки сих важких питань подається тут не тому, щоби намовити вас прилучитися до якоїсь земної організації, але лише помочі вам, що є щирі й чесні, взяти вашу Біблію й уважно застановитися над сими питаннями у світлі що тут сказано й самі переконайтесь що є правда. Повніші згадані ложні научення невластиво видирали від вас ваші тяжко запрацьовані гроші; тримали вас в неволі і знищили вашу свободу сумління, думки і діяльності і засліпили ваші очі до Божої провізії дати вам вічне життя через урядовання Його царства під Ісусом Христом. Ваше майно, ваша свобода і ваше життя є далеко більше дорогі й святі для вас чим якісь чоловік або людська організація, і жадний чоловік ані організація не має права загарбати від вас сих річей, котрі є важкі для вас.

У своїм Слові Бог Єгова приказав своїм слугам, правдивим послідувачам Ісуса Христа, давати остерогу визнанням християнським людям о Божім замірі знищити Диявола і його організацію і всіх чинителів беззаконня. Повніші вкортці подані правди послужать вам як остерога, і тепер ви відвічальні за ваші поступки. —Єзекиїла 33:8,9.

По уважнім перечитанню сих сторінок ви будете бажати більше читати про Божі заміри, як се вони подані в Біблії. Перечитайте собі книжку **Богацтво**, котра розбирає подрібно сю справу.

Тримайте в пам'яті слова апостола Павла, котрий одного часу був релігійністом і переслідував Християнів, але котрий коли стався Християнином, говорив виразно правду на славу Богу. Тоді він сказав: «Нехай ніхто не зводить вас марними словами, бо за се приходить гнів Божий на синів непокірних. Не бувайте ж спільниками їх.» (Єфесян 5:6,7) «Нехай ніхто вас не зводить ніяким робом». (2 Солунян 2:3) «Ні, нехай Бог буде правдив, усякий же чоловік омана.» (Римлян 3:4, **Веймота**) Будьте чесні до себе й ширі в шуканню правди. Як колись пророк мо

лявся до Бога о більше світло, так вехай ваша молитва буде. «Веди мене в правді твоїй, і навчи, ти бо єси Бог спасення мого; на тебе цілий день я уповаю.» (Псалма 25:5) Лише «правда визволить вас». (Йоана 8:32) «Твоє слово правда.» (Йоана 17:17) «Слово твоє світильник перед ногами моїми, і світло на стежці моїй.» (Псалма 119:105) Бог веде всіх покірних, дійсно шукаючих правди. Він веде покірних до правди, і вказує смирному дорогу свою.» (Псалма 25:9) Се є ваша копія. Перечитайте сю вашу книжечку уважно!

ВІДКРИТЕ

БОГАЦТВО

ЯКЕ ЗНАЙШЛИ всі люди доброї волі, очистившись із переказів релігійних людей. Невисказане багатство правди, знання і виrozumіння і Божого Слова знаходиться для вас в сій найновішій книжці з під пера судді Рутерфорда. Вона містить інформацію яка допоможе кожній особі зрозуміти повноту великого бажання і найсолодших мрій людства.

БОГАЦТВО квижка обнимає поверх 340 сторін. в прекрасній полотняній оправі, із золотими витесненими буквами на ній. В середині вона містить прекрасні кольорові образки. Її можна набувати у всіх головніших мовах.

ДОБРА НОВИНА ЧЕРЕЗ ФОНОГРАФ!

Ту саму радісну новину, ту саму євангелію, яка знаходиться у видавництвах Вартової Башти, можете чути через свій власний фонограф, і власний голос Судді Рутерфорда.

Шістдесят з Його виразних промов о найважливіших і найбільше вбуршляючих Біблійних правдах, можна тепер набути на фонографічних плитах, на обі сторони, чотири і пів мінуті довгі. Ті фонографічні плити становлять найціннішу річ у вашім домі. Річ котру ви будете бажати постійно вживати для вашої власної користі, вашої родини, і ваших гостей.

На кожній плиті дві промови (в укр. мові одна промова на двох сторонах плити); кожна плита в українській мові 1.50; в англійській мові 70 ц. Пишіть по листу тих плитів.

«ЩО ТАКЕ ПРАВДА?»

СЕ важне питання, поставлене римським управителем століття тому назад, і сьогодні знаходить відгук у серцях і на устах мільйонів, котрі шукать світла між релігійним замішанням у «Християнстві».

Многі мільйони із них знайшли задовольнюючу відповідь на се старинне питання у книжках Судді Рутерфорда. До тепер розійшлося по всьому 200 мільйонів примірників із цих книжок у шістьдесятьох різних мовах, і се циркуляція побільшається чим раз більше.

Ставайте і ви ряди цієї величезної громади, що знайшла відповідь на се питання, і нарешті знайшла вихід із темряви на волю! Посилайте за когось-будь або за всіма слідуючими книжками:

ГАРФА БОЖА
ВИЗВОЛЕННЯ
СОТВОРІННЕ

ПРИМИРЕННЕ
ПРАВИТЕЛЬСТВО
ПРИГОТОВЛЕННЕ

ДЛЯ ЗАНЯТИХ ЛЮДЕЙ

Більше чим сімдесят п'ять з найголовніших темів Судді Рутерфорда, пояснюючи много різних запитів, були зібрані і поміщені в шістьнацять малих книжечках. Кожда ся книжечка має красно кольоровану паперову оправу.

Кожду із тих темів, або відповідей на певне питання, можна перечитати в п'ятнадцять мінут часу. Коли перечитаєте одну із сих промов, то більше будете мати задоволення й поучення за тих п'ятнадцять мінут чим би ви могли отримати через читання Біблії самі за один рік.

Поднемо тут заголовки шість сих книжечок:

ВСЕСВІТНА ВІЙНА БЛИЗКО	КРІЗА
СПРАВЕДЛИВИЙ ВОЛОДАР	РОЗДІЛЕННЯ ЛЮДЕЙ
НЕТЕРПИМІСТЬ	АНГЕЛИ

• СТОРОЖ ДЛЯ ВАШОЇ ОХОРОНИ

Таким сторожом є ВАРТОВА БАШТА, місячний журнал, 16 сторін змісту, що одвідує всіх пренумераторів кожного місяця, і остерігає вас від усякого теперішнього і будучого небезпеченства, і указує на шлях, що провадить до охорони і спасення.

ВАРТОВА БАШТА

научає лише про правдиве Християнство. Її сторінки цілком заперті для релігії і переказів людських.

Сей журнал є конечним в сих «лютих часах». Вона розбуджує вас і постійно приносить вам найнівищі відкриття правд з Біблії. Ви будете радіти, приглядаючись з Вартової Башти сповнення Біблійних пророцтв, котрі доказують, що вскорі прийде знищення всіх лукавих організацій, котрі заправляли всі сотворіння в небезпечність, і установлення славного правительства Єгови під Христом для охорони і благословенства всіх людей доброї волі.